

er Hovedpunktet med Hensyn til Statsbaneanlægene.

Den fungerende Ordfører (Breinholt): Naar to ærede Medlemmer, det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen) og det ærede 5te Medlem for 7de Kredts (Madsen-Mlygdal) have berørt de Beregninger, jeg paa Ordførerens (Kumps) Begne tillod mig at fremsætte i Anledning af Statsindtægternes og Statsudgifternes forholdsvis Stigning, have de gjort det saa løseligt, hvad jeg er dem taknemlig for, og tillige indrømmet, saavidt jeg forstod dem, at Tallene vist nok vare rigtige, at jeg tror, jeg ikke behøver at dvæle ved den Side af Sagen mere.

Naar det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts rettede en Henvendelse til den fraværende Ordfører i Anledning af, hvad der påsæredes ved denne Behandling mellem dem om Laaneparagraffen, om der var et Princip deri eller om Paragraffen egentlig kun indeholdt et Hensigtsmæssighedshensyn, skal jeg heller ikke komme dybt ind herpaa, jeg skal kun gøre den korte Bemærkning til den ærede Taler, at det forekommer mig, at man meget godt ogsaa ved denne Lov, uagtet den angaar et mindre Arbejde, kan give en Laaneparagraf af rene Hensigtsmæssighedshensyn, idet man dog ikke ved Betragtningen af dette Lovforslag kan holde ude af Betragtningen, at man veed, dels, at der allerede nu paa Dagsordenen staar en ny Bane, dels at der i Folketinget ligger en anden, og dels at der er flere i Vente. Og i Kraft heraf maa man af Hensigtsmæssighedshensyn kunne sige: Det er ikke alene denne Bane, men ogsaa de andre os foreliggende Baneforslag, der ville kræve meget betydelige Udgifter. Jeg tror derfor, at den fraværende ærede Ordfører med Rette kunde sige, at selv om man gaar ud fra, at Laaneparagraffen beror paa rene Hensigtsmæssighedshensyn, er der dog al Grund til at vedtage den.

Overfor det ærede 3dje Medlem for 3dje Kredts (Chr. Nielsen) kunde jeg maaske egentlig indskrænke mig til det Svar, han fik fra den højtærede Indenrigsminister, men jeg skal dog navnlig overfor den Ytring, som er den eneste, jeg vil tage til Orde imod, nemlig den, at da Børslev-Banen blev udstudt af Slagelse-Næstved-Banen, var det en Overenskomst, at Børslev-Banen i sin Tid skulde bygges ganske paa de samme Betingelser som Slagelse-Næstved-Banen. Lade det ganske staa hen, om der overhovedet taltes derom, om der overhovedet var Tale om en Overenskomst i saa Henseende. Jeg mindes i alt Fald for mit per-

sonlige Vedkommende — og jeg har konfereret med andre ærede Medlemmer i Udvalget, om de erindrede det — ikke, at en saadan Overenskomst fandt Sted, men jeg indrømmer og erkender fuldt ud, at der laa deri en moralsk Forpligtelse til, at den skulde komme frem paa samme Maade, som den højtærede Minister nu har udtalt, nemlig som Statsbane, og hvis der havde været Tale om Overenskomst, havde den — det er jeg vis paa — først og fremmest gaaet ud paa Spørgsmaalet om Tilstedets Størrelse. Derimod kunde der umuligt være nogen Overenskomst om noget, som man den Gang ikke forhandlede om, nemlig om Laaneparagraffen og Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af Midlerne, og jeg vil som Medlem af Udvalget gøre gældende, at der sikkerlig ikke fra Flertallets Side er gjort noget Brud paa nogen Aftale, om der overhovedet har fundet nogen Aftale Sted. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Chr. Nielsen: Maa det være mig tilladt overfor den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem, som nu satte sig, at sige, at jeg vel udtalte, at man brød Forudsætningen, men dermed er der ikke sagt, at der den Gang var Tale om noget Statslaan, men man bryder Forudsætningen for den Overenskomst, som fandt Sted i Udvalget den Gang, nemlig derved, at der nu bliver paahængt Lovforslaget en Laaneparagraf til at staa det ihjel med. — Overfor den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at jeg har hverken konfereret med den højtærede Minister eller med Udvalget den Gang; thi Spørgsmaalet om Laaneparagraffen forelaa ikke den Gang, det kendte man den Gang ikke noget til; men hvis Udvalget vil være med til at føre denne Bane igennem, staar det ogsaa i dets Magt at gøre det, idet jeg er overbevist om, at den højtærede Minister ikke vil lade Lovforslaget falde, selv om han ikke faar dette Laan med paa 1½—2 Mill., eller hvad det nu er, det drejer sig om. Det ligger altsaa i Udvalgets Flertals egen Haand, om det vil føre Lovforslaget igennem eller ikke. Det vil kunne gennemføre det, naar Forslaget kommer uden Laaneparagraffen; thi jeg tror ikke, at vi saa Forslaget mere at se med denne § 7, naar det kommer fra det andet Ting; og gennemfører Udvalget Forslaget, vil det holde den Overenskomst, som blev sluttet i Samlingen 1888—89, men vil det holde paa Laaneparagraffen, bryder det Aftalen fra den Gang.